

Minister engang har givet, at han kun vilde fre „tommervis“ paa Grundloven; men vi have her i Thinget havt forskjellige Leiligheder til at see, at „Loven er ærlig, men Holben er besværlig“, og jeg troer derfor virkelig ikke, at det, som det ærede Medlem har anført, kan gjælde videre. Desuden maa det ærede Medlem erindre, hvad han ikke har sagt os her i Thinget, at den daværende Marineminister i sit Forsvar for Udvalget har anført forskjellige Ting, som ikke bleve bekræftede af en anden tilstedeværende Minister. Jeg skal imidlertid ikke opholde Thinget videre ved denne Sag; jeg troer, at Alt hvad det ærede Mindretal har anført, ikke skal bringe Mange til at forstærke dets Rækker. Vi ville lade dem dele sig i saamange Grupper, de synes, for at afvente, hvad der vil falde ned fra Himlen til dem, det være sig af „Lustigt“ eller „Lustigt“. Jeg er overbevist om, at det skal staae fast, hvad der blev yttret af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at, saalænge vi ville have Haab om at bevare Lov og Ret i Landet, er det en Nødvendighed at tiltale lovløse Mænd.

Sammerich: Det har glædet mig at høre et saa talentfuldt Forsvar for det afgangne Ministerium som det, der baade tidligere og nu er fremkommet fra Rigsdagsmanden for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), og jeg paaskjønner tilfulde Talerens moraliske Mod. Det forekommer mig, at denne Sag mellem Rigsdagen og Ministeriet er ligesom en Sag, der forhandles for en Edsvorneret i stor Stilling. Thingmændene ere de Edsvorne, der skulle udstge deres „Skyldig“, og de have i nogle Henseender assagt denne Dom med Genstemmighed, i andre med en langt overveiende Fleerhed af Stemmer. Ved en saadan Edsvorneret er det noget uhyggeligt, at de Paagsældende ikke kunne komme og forsvare sig selv; vi have tilbudt det afgangne Ministerium det, men det vilde ikke gjøre det, og derfor har det glædet mig, at det har fundet en saadan Forsvarer. Naar i en Edsvorneret de Edsvorne have assagt deres „Skyldig“, saa skal Dommeren paaskjende, hvad Grad af Straf det skal

paalægges dem, som ere kendte skyldige, og denne Dommer er jo Rigsretten — for hvilken Sagen altsaa nødvendigvis maa bringes frem. Den ærede Forsvarer for Ministeriet, er forøvrigt bleven imødegaaet med saa stor Kraft af de senere Talere, at jeg kan fatte mig meget kort, og væsentligt kun vil byde ved eet Punkt i hans Beskyldninger mod Thinget, nemlig det, at det ikke skulde have vist Maadehold nok. Det danske Folk er, som han selv har bemærket, et saare mildt, eftergivende, føieligt, taalmodigt Folk, der gjerne er rede til at sige, at man gaaer for vidt. Hvis Thinget ikke var i samme Retning, hvis det ikke havde handlet eftergivende og maadeholdent, saa vilde det ikke have handlet i det danske Folks Aand. Jeg troer nu, at navnlig den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) tilstrækkelig har vist, at Thinget har handlet med et ganske overordentligt Maadehold, jeg troer, at det langt snarere kan breides os, at vi ere gaaede for eftergivende tilværks, end det Modsatte. Men selv den meest Maadeholdne maa jo dog tænke paa Ordspøget: det er en daarlige Fugl, der ikke værger sin Rede, han maa dog forsvare sig, naar han angribes, og ruske sig mod kommende Farer, og jeg mener, at Thingets Fremfærd mod det afgangne Ministerium just er et Forsvar for at værne om vor Stilling. Vi tvinges til saaledes at forsvare os, vi tvinges dertil for at ikke nogensinde nogensomhelst Regjering skal prøve paa at følge det afgangne Ministeriums Exempel og gjøre sig stærk, ikke ved at støtte sig til Folket, men ved at støtte sig til Despotiet. Det er langt fra, at vi derved skulde umuliggjøre en stærk Regjering, thi vi vise jo netop den Vej, ad hvilken et Ministerium skal gaae for at blive stærkt, ved nemlig at slutte sig til Folket. En saadan Regjering sommer sig alene for et frit Folk, som det danske er, og for den Konge, der har taget til sit Valgprog „Folkets Kjærlighed min Styrke.“ Jeg mener endvidere, at vi maae forsvare vor Stilling ved at forfølge Sagen for Rigsretten for det danske Folks egen Skyld, for den Mening, det nærer om, at der er skeet Krænkelser, at der er skeet Overtrædelser; det er aldrig godt,